

UITGESLAPEN LOGEES

Korte klucht in drie bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **UITGESLAPEN LOGEES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Grote rol:

Milou. Vrouw van Tom. Een wat pittige tante, die niet met zich laat sollen, rond de 40 jaar

Tom. Man van Milou. Monteur. Kan erg slecht liegen, omdat hij eigenlijk erg eerlijk is, rond de 40 jaar

Sophie. Kakkerige tante van Milou. Komt met haar man Robbert logeren omdat de vloeren in huis vervangen worden, 50-60 jaar

Middelrol:

Robbert. Oom van Milou. Hondje van zijn vrouw. Erg druk met vrouwelijk schoon, waar zijn vrouw niet blij mee is, 50-60 jaar

Opa Rijk. Licht dement en licht doof. Lijkt weinig te kunnen volgen van wat er om hem heen gebeurt, zit meer in de weg dan dat hij nuttig is. Een beetje in zijn eigen wereldje. Vader van Tom, in de 60 jaar

Mascha. Een dame uit de stad. Plat accent. Vriendelijk, wat naïef, rond de 30 jaar

Joep. Tuinman. Een schat van een man, niet zo dom als hij lijkt. Recht door zee, maar op onschuldige manier

Kleine rol:

Bep. De wat vreemde buurvrouw die eeuwig op zoek is naar haar kat, tegen de 60 jaar

EERSTE BEDRIJF

Milou staat met Joep in de kamer. Joep houdt een grote tekening open gespreid en laat zo Milou kijken.

Milou: Dus dit wordt die boog?

Joep: Ja, met d'r overheen klimop. U zal u net een prinsesie voele as u d'r onder door loop.

Milou: En daar komen ook die lichtjes in?

Joep: Zoveel as u maar hebbe wil. Ik ken het helemaal make zoals u da mooi vin.

Milou: En de vijver met het fonteintje. Lukt dat met de wateraanvoer?

Joep: Mevrouw, da hebbe we van die mooie truukies voor. Da kom helemaal goed. Ech waar.

Milou: *(met glimlach)* Dan ziet dat er goed uit. Van mij mag je aan de slag.

Joep: Eh... mevrouw... ik hou d'r nooit zo van, maar ik moe u toch vragen om uw aanbetaling. Andes mag ik van me baas nie eens van start gaan.

Milou: Oh, natuurlijk. Neem me niet kwalijk. Ik pak direct mijn portemonnee. *(af via rechterdeur)*

Joep: Zo zo, d'r zijn er tegeswoordig nie meer zoveel die zo handje contantje in het vuisie geve. Heb zeker een prijs gewonne met de lotto, of zo.

Milou: *(weer op door rechterdeur, terwijl ze het geld overhandigt)* Kunt u ongeveer zeggen hoelang het gaat duren om het hele project af te krijgen, meneer Ploeg?

Joep: Zeg asteblijf gewoon Joep. Andes voel ik me gelijk zo oud.

Milou: Oh natuurlijk... Joep. Hoe lang denkt u bezig te zijn met de gehele renovatie?

Joep: Och mevrouw, da's altijd weer zo lastig. Soms ben je gelijk klaar, na een paar daagies al. En de andere keer zit alles tege. Vorst in de grond, sneeuwbuie, ijzel, noem maar op. Dus ik ken het eigenlijk nie zo makkelijk zegge.

Milou: Nou ja, het zal gaan worden als in een droom. Ik heb er wel even tijd voor over.

Joep: Mooi zo, dan ga'k nou maar direc aan de slag, 'k mot toch erges beginne, niewaar?

Milou: Oh, nog wel even één ding. Ehm... *(twijfelt)* Mijn man weet dat de tuin een opknapbeurt krijgt, alleen weet hij niet... eh... dat de kosten ongeveer... twee keer hoger liggen dan we hebben afgesproken. Zou je dit alsjeblijft niet aan hem willen vertellen?

Joep: Mevrouw, de klant is koningin. En u dus ook. Joep zal ze mond houwe. Daar hoeft u niet bang voor te zijn.

Milou: Fijn. Dank u wel.

Joep: Dan gaat ik nou... eh... aan de slag...

Milou: Graag. Succes! (*Joep af door achterste tuindeuren*) Ik ben benieuwd. Ik hoop dat hij zijn vak beter verstaat dan de Nederlandse taal. En dat hij zijn mond kan houden over die paar duizend euro's meer. (*schraapt keel*)

Rijk: (*op via links*) Ik zit al uren in die keuken te wachten op mijn voetenbadje. Kom je nou nog?

Milou: (*luid*) Uw voetenbadje? Heeft u daarom gevraagd?

Rijk: Elke dag om half drie krijg ik een voetenbadje. Komt doordat ik zoveel moet lopen op m'n werk.

Milou: Opa, welk werk?

Rijk: Nou ja, zeg. Ga je nou staan beweren dat je niet weet waar ik werk?

Milou: Ehm... ja?

Rijk: In de garage natuurlijk. Kijk maar naar mijn handen? Zo zwart als pekkel. (*houdt handen omhoog, ontdekt dat deze erg schoon zijn*) Huh? Waar is dat zwart nou gebleven? Oh, komt vast door die nieuwe zeep die we gebruiken.

Milou: Ja, uw handen zijn inderdaad erg mooi schoon.

Rijk: (*verstaat het niet*) Welke toon?

Milou: (*luider*) Uw handen zijn zo mooi schoon.

Rijk: Ja, we hebben van die nieuwe zeep op het werk. Werkt goed, dat spul. (*wacht even*) Ik geloof dat ik weer moet gaan. Er stonden nog zoveel auto's te wachten op een reparatie.

Milou: Ik denk, opa, dat er genoeg ander personeel is om die klusjes op te knappen. U hoeft niet voor niets vrij vandaag.

Rijk: Heb ik vrij vandaag? Ik heb nooit vrij. Ja, alleen op zondag. Want dan moet ik naar de kerk.

Milou: Wilt u misschien een kopje koffie?

Rijk: Die heb ik altijd al zo lekker gevonden. Die toffies. Vooral die met chocola eromheen.

Milou: Ik zal even gaan maken.

Rijk: (*helemaal verbaasd*) Maak je die toffies helemaal zelf? Met al die plakkerige toffietroep en die chocolade? Getsie. (*Milou hoofdschuddend af naar de keuken – de telefoon gaat, Rijk pakt de hoorn en spreekt*) Met Garage Van Zanten. (*luistert*) Oh, u heeft verkeerd gedraaid. Kan gebeuren, hoor. Ja hoor, dag mevrouw. (*legt hoorn weer neer*) 't Is ook lastig met die cijfertjes. Die draai je zo makkelijk om. (*Rijk loopt naar de stoel en zit bijna, als de telefoon*

weer gaat, Rijk loopt ernaartoe en neemt op) Met Garage van Zanten. *(luistert)* Oh, u weer? Nee, we hebben niet van telefoonnummer geruild. Zou toch zonde zijn van de klanten die het nummer al uit hun hoofd kennen. *(luistert)* Ja, ik denk het. Natuurlijk. Dag hoor. *(legt de hoorn weer op de haak en gaat weer zitten)* Natuurlijk hebben we niet van telefoonnummer geruild. 't Zou mooi worden. Tjonge. *(de telefoon rinkelt weer, Milou komt even kijken – Rijk is opgestaan en loopt weer naar de telefoon, neemt op)* Met Garage van Zanten... mevrouw, u weer? Ja, mijn zoon heet inderdaad Tom van Zanten. En zijn vrouw..., ja, die heet... eh... ja, wat u zegt.

Milou: Opa, geef de hoorn maar even hier!

Rijk: *(bozig tot Milou)* Je kunt me toch niet zomaar storen. Ik ben met een klant bezig. *(tegen hoorn)* Wat zegt u, mevrouw? Oh ja hoor. Milou is er wel. Komt ze. *(tot Milou)* Voor jou. *(geeft hoorn over en gaat op de stoel zitten)*

Milou: Met Milou van Zanten. *(verbaasd geschrokken)* Tante Sophie? *(luistert)* Ja, dat was opa. Die is een beetje... jeeweetwel.

Rijk: *(omgrenst zijn oorschelp met zijn hand)* Wat ben ik 'jeeweetwel'?

Milou: *(geschrokken)* U wilt langskomen? *(luistert)* Voor een hele week?... Nee, ik schrik er niet van. Ik had er gewoon niet direct op gerekend. Nee natuurlijk, tante Sophie, u bent van harte welkom. Ja, Tom is wel bezig de tuin een grote opknapbeurt te geven, maar dat zal niet storen, denk ik... *(luistert)* Maar natuurlijk, als oom Robbert helpt, schiet het toch wat meer op. *(luistert nog even)* Zo, dat is snel... Nee hoor, geen probleem. Dat regelen we wel... Goed... Ja hoor, tot straks. *(legt hoorn neer, bezorgd)* Tante Sophie wil langskomen.

Rijk: Wie is dat?

Milou: Die mevrouw die u net aan de telefoon had.

Rijk: Nee, dat was een klant. *(schiet overeind)* Oh ja, ik moest weer aan het werk.

Milou: Opa, het is zondag. Waarom gaat u niet lekker een wandelingetje maken?

Rijk: Is het zondag? Maar dan moet ik naar de kerk.

Milou: 't Is al in de middag. De kerk is al afgelopen. Loop lekker naar het park. Naar de eenden en de vissen

Rijk: Zeg, ik ben geen kleuter meer.

Milou: Maar ga niet te ver! Oké!

Rijk: Meisje, ik woon hier al mijn hele leven. Zo snel zal ik niet verdwalen.

Milou: Goed dan. Tot straks. *(Rijk loopt rustig de kamer uit via de rechterdeur)* Wat gaat het slecht met die man, zeg. Hij weet niet eens welke dag van de week het is. Oh ja, de koffie. *(af naar keuken. Door*

de rechterdeur komen Mascha en Tom op)

Tom: Dit is het dan. Het huisje van mij en mijn vrouw.

Mascha: (*met Leids accent: rollende 'r', z = s e.d.*) So hé, tering hé. Wat een filla hierso. Ik voel me net een actrice in een fillum.

Tom: Zo bijzonder is het toch niet?

Mascha: Ik woon in een huis, dat bestaat uit niet meer dan één kamer. Me bed moet ik overdag tegen de muur zetten, anders pas ik er niet bij. O.k., ik heb ook nog wel een badkamert met een plee. Je stoot wel je knieën als je op die bak zit, maar 't is d'r tenminste één.

Tom: Er is toch wel een armenbestuur in Leiden?

Mascha: D'r zijn er een boel die het nog veel mindert hebben dan ik, hoor.

Tom: Milou doet wel eens iets voor het armenbestuur hier. Maar goed, wij behoren ook niet tot de rijken. Wij huren dit ook maar, hoor. Het is niet van onszelf.

Mascha: Wat gezellig siet 't 'r hier so uit. Ik sal me direct op m'n gemakkie voelen, hier so. Eerlijk wel.

Tom: Fijn. Maar zoals ik al wel zei; het is het beste als u mijn vrouw niet ziet. Die zal wat... eh... ja, wat anders reageren dan ik.

Mascha: Joh, als je een bedje voor me heb voor vannacht ben ik al hartstikke tevrede. En dan wil ik best in een besemkast liggen en me verstoppen in het gootsteenkastje, hoor.

Tom: Het is inderdaad het beste als mijn vrouw u niet ziet. Die zoekt er direct wat achter.

Mascha: Waarachter?

Tom: (*schraapt keel, ander onderwerp*) Wel erg vervelend voor u dat u niet weet wie de vader is, hè...

Mascha: (*snapt het niet*) Sorry?

Tom: Nou, het is vervelend dat u niet weet wie de vader van uw kind is.

Mascha: Oh, maar dat weet ik wel, hoor. Alleen is het een kerel die d'r niks om geeft.

Tom: Oh, ik dacht dat u geen idee had wie de vader was.

Mascha: Meneer toch, ik kees 'r nie op los, hoor. Waar siet u mij voor aan?

Tom: (*schraapt keel*) Sorry, mijn vergissing.

Mascha: Hebt u geen kinderen?

Tom: Nog niet, nee.

Mascha: Och, u wil se dus wel? Wat schattig.

Tom: We doen het rustig aan.

Mascha: 't Is so mooi, joh. Mijn hele lichaam verandert; dikkere borsten, vollere kont. En het liefst vreet ik me de hele dag vol met paprikachips. Hebt u toevallig nie een sakkie in de buurt?

Tom: (*schraapt weel keel*) Ehm... een zak paprikachips...

Mascha: Ja, ik heb van die borrels in me buik. Net of ik straalongesteld ben. So voelt dat. Kent u dat gevoel?

Tom: (*wat ongemakkelijk*) Oh, dat is... eh... vervelend.

Mascha: Maar voor het goeie doel. (*wrijft over haar buik*) Voor me schatje.

Milou: (*vanuit keuken*) Tom, ben jij dat?

Tom: Oh verdorie, daar komt ze aan. Snel! (*kijkt rond*) De kast in! (*duwt Mascha de kast in – roept terug*) Ja schat, ik ben het.

Milou: (*op uit keuken*) Wat ben je vroeg.

Tom: Het werk was klaar.

Milou: (*kijkt rond*) Ik hoorde je toch praten?

Tom: (*onschuldig*) Mij?

Milou: Ja, je praatte.

Tom: (*met domme lach*) Oh ja, dat zal best wel. Ja, soms praat ik een beetje in mezelf, hè?

Milou: Tom, ik ken je. Je liegt dat je barst.

Tom: Waarover moet ik liegen dan? (*kijkt rond*) Waar is mijn vader?

Milou: (*koel*) Een blokje om. (*kijkt Tom strak aan*) Wat steekt er achter die onschuldige glimlach?

Tom: Echt helemaal niets, schat.

Milou: Ontken het maar, ik kom er toch vroeg of laat wel achter. (*Tom houdt wijs zijn mond*) Maar voor ik het vergeet. Tante Sophie komt zo. Ze blijft logeren voor een week.

Tom: (*geschrokken*) Waar?

Milou: (*met vraagtekens*) Hier.

Tom: Waar slaapt ze dan?

Milou: Ze slapen in de logeerkamer.

Tom: Wie zijn ze?

Milou: Oom Robbert komt ook mee. Lijkt me logisch.

Tom: En ze slapen in de logeerkamer?

Milou: Tom, wat doe je vreemd. Is er iets op je werk gebeurd of zo?

Tom: (*in gedachten*) Hè?... Oh, nee. Helemaal niks. Gewoon een dag als alle anderen.

Milou: Ik wil zo even wat boodschappen doen. Veel boodschappen. Dus je moet even mee om te sjouwen.

Tom: Oh... Kan mijn vader niet mee?

Milou: Tom, die ben ik al kwijt voor we er zijn. We gaan direct, dan zijn we op tijd terug voor tante Sophie.

Tom: Tante Sophie is toch die tante die oprichter is van die Emancipatieclub?

Milou: Ja, tante Sophie is, wat je noemt, een moderne vrouw.

Tom: Ik word altijd bang van haar.

Milou: Tom, stel je niet zo aan. Het is een goed mens. (*loopt richting kast*) Ik pak wat tassen en dan kunnen we gaan. (*haar hand al bij de deurkruk*)

Tom: (*luid*) NEE!

Milou: Wat nou nee?

Tom: (*wat stotterend*) Ik pak die tassen wel. Ga jij maar vast naar de auto.

Milou: Goed, als jij het zo wilt... (*loopt wat verbaasd naar de rechterdeur*) Tom, gaat het echt wel goed met je?

Tom: Ja hoor, niks aan de hand. Helemaal toppiejoppie. Super. (*Milou gaat hoofdschuddend af, Tom veegt zijn voorhoofd af en opent de kastdeur. Mascha komt tevoorschijn*)

Mascha: Poeh, blij toe dat ik uit dat hokje vandaan ben. Wat een hitte daar so.

Tom: Mascha, ik moet met mijn vrouw mee om boodschappen te doen. Red jij het wel even?

Mascha: Heb je al een sak paprikachips op kunnen snorren?

Tom: Een zak paprikachips?

Mascha: (*aait weer over haar buik*) Voor Tommie!

Tom: Tommie?

Mascha: Je kan het beessie het beste een naam geven. Is makkelijker.

Tom: Paprikachips, zal ik meenemen. Ik lust het niet eens, maar ik red me er wel uit. Hoop ik. Maar Mascha, als we straks terug komen, zorg dan dat Milou je niet ziet, goed?

Mascha: Natuurlijk, dat regel ik. Veel plesiert in de supermarkt. En kijk uit voor tasjesdieven! (*Tom verlaat lichtelijk hoofdschuddend de kamer door de rechterdeur. Mascha staat er wat hulpeloos bij*) Sta ik dan. In een vreemd huis. Met super veel sin in paprikachips. Ik ga maar effe selluf op zoek. (*af door keukendeur*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto